

אור לארבעה עשר פרק ראשון פמחים

מפורת הש"ם

הגחות הב"ח

מָוֹפַךְ ר' שֵׁי
לכללים טהורין. ר' נול
ספק ו' כבליין, כגון
מתקן מטלת דבש בפּוֹנִין
בצון כלים, ספק נגע
ספק גל נגע, טטרין.
לדקאנרי מזקון חוץ
ממלון כל גל דרבנן.

מופת חותמות
א. נשוחטו בעודה. מופת.
ב. והסביר שקה
מדאוריתיא. סט. ג. וסתם
שלגון. ד. מושך לתוך
משיקן עלי. מופת. ז'. צ'ז'
שאובין שם. מופת. ב' צ'ז'
ד' ל' ד' לא. א. מופיע שה
ספקרים שאובין למוקה.
ב' צ'ז'. סט. ח. ולכאו
לטבנער דלא לא בולו שאובין
איך שהיה חסר. דריין.
ב' צ'ז'. סט. ז'. כ' כ' כ' מה
ודרדרותת הנינים.
ע' צ'ז'. סט. ק' מל'ע פון פונטנבר
כמכם גומחתם. ז. וזה לא
אתני לדוי רחובתו. יומ'
ה' צ'ז'. סט. ק' מה. דמעין
אברהם וברנה שון ברקברן.
ט' צ'ז'. סט. ט' רוכבל

ביעית. ספ. יא. דאי בימי
לח כל אלא ודאי במעין
מי' סאה במקום א' שהיה
השミニינו דעתן ג' דאין להם
מקום ("טוגרלהות" צמוד').

טומאה דלא מטמייא

אבל דם לא. וו"מ לדרבא דעת יט לנו"ר טפי מפי עכלה דלא קדושים לנו מהתקבב לנו"ר לעיל מהני נשבך כמהים להן מכשיך וו"ל דברי פ"י חכן דס ריכוך לדממהה כנונ דס הולין לו עניין מומען לו זכם בנטפלה נוב: **אל** דחו ריבועית דחו לחתבלי בהז

(רבן) שמעון אומר בכלים טמאין בקרען טהורין א"ר פפא אפילו למ"ד טומאה משקין דאוריתא משקי בית מטבחיא הילכתא גמורי לה אל רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא ולאה הא דאמר ר"א אין טומאה למשקין כל עיקר תדע שהרי העד (יוספ) בן יועוד איש צירדה על משקי בית מטבחיא רבנן ואיל הילכתא גמורי לה מי גמרין מינה אל רבניא לרבי אשיה והא ר"ש דאמר טומאה משקין דאוריתא ר' רותניה ר' יוסי ור' שמעון אמרים לכלים טהורין לאוכלין טמאין והכא קאמар (רבן) שמעון בכלים טמאין בקרען טהורין ואיל הילכתא היא מה לי בכלים מה רב בקרען קשייא אמר רב פפא חא דאמרת בקרען טהורין לא שנוי אלא מים אבל דם לא ומים נמי לא אמרן אלא ריחוי רבעית דוחוי להטבל ביה מהчин וצינורות אבל גלאו הי רבעית טמאין; אמר מר רב יהודה אמר לכל טמא למיורא דסבר רב יהודה טומאה משקין לטמא טומאה כלים דאורית' וחתנן כל הכלים שיש להן אהורים ותו' כגון הכרמים והכשתות והשקן והמרופזין בטמא הוכו בטמא גבו בטמא גבו לא בטמא הוכו א"ר יהודה בימה דברים אמרום שנטמאו מהנת משקין אבל בטמא גבו מהנת שריש בטמא הוכו ואי סלקא דעתך טומאה משקין לטמא כלים דאוריתא מה לי בטמא גבו מהנת משקין מה לי בטמא מהנת שריש אמר רב יהודה אמר שמואלchor bo ר' יהודה רבニア אמר לעולם לא חדר הא במשקין הבאיין מהנת ידים דא במשקין הבאיין מהנת שריש אי ה כי אדרני בימה דברים אמרום שנטמאו מהנת משקין ליפלוג וליתני בדריה בימה דברים אמרום במשקין הבאיין מהנת ידים אבל במשקין הבאיין מהנת שריש בטמא הוכו בטמא גבו בטמא גבו בטמא הוכו אלא מהורתא כדשין מעיררא chor bo רב יהודה איבעיא לדחו מכם הוא רחדר ביה אבל באוכלין רבבי יוסי ורבי שמעון סברא לה או דילמא לנמרי חדר ביה כרבוי מאיר אמר רב נחמן בר יצחק תא שמע פרה ששותה מי חטא בשרה טמא (יוספ) רב יהודה אומר בטלו

כִּי מֵילָי נְפָמָה תְּהִלָּתָה הַכָּל נְעֹמֶן מְמֻלָּחָן בְּכָל
מִתְּסִמְמָה כְּוֹן צִיְמָה טְפָס לְהַזְוָנָה נְמֻמָּתָה
בְּמִזְרָח (נְעֹלָה מִזְרָח) וְאֶלְיוֹן נְכָלִים הַמְּתָמָם וְדָלִי נְגִיעָתָן
מְתָמָם כְּלָשׂוֹן אֲנוֹמָה מְמֻמָּתָה בְּצָבָן בְּמִזְרָח בְּכָל
זָמָן וּבְזָמָן: מְלִופּוֹן.

בדרבים אחרים מדברים בפואת משקון, ככל שהוא שמי, לא מושגן מן ההוראה, אבל טומאת שער ונטמא בגין חוכן ונטמא חוכן מושגן, והוא אסחן ליר' יהודיה דשיגי היה בין טומאת משקון לטומאות שער, ואוי טומאת משקון כדי לדורויתה הוא מה ליל נטמאות משקון מה לי נטמאות שער כולה טומאה ואדורותה שער. וארכומן חור ר' יהודיה אמר אין למסקון טומאה מדורותית, ואע"ז אמר ר' יהודיה לא עלול לא הרבה ביה, ואוקמה להאי דורי' ר' יהודיה לכל טמא מושגון מדורותן מהמת שער, והוא ר' יהודיה נטמא גבו לא נטמא וזה מושגון מדורותן האסם המהמם ר' יהודיה ונחו בו ר' יהודיה וערכה השוענה ש"מ דור ביה. איביעא להו מכך ר' יהודיה אמר משקון אין מושגון אהילין מן ההוראה אל מודרבין, אבל

קיה (א) וַיְיָ שִׁמְעָה
טוֹמֶם מִכְלָן
סלה (ט): בְּעֵין כְּסֵף כְּפִיר
מִלְכָתָה מִתְּמָרָן מִבְּשִׂיר
[נְדָרָה לְלִבָּה]
ג וַיְיָ (פ' 7)
טוֹמֶם מִכְלָן סֶלֶת :
קְרִימָה (ה) מִיְצָרָה
כָּלָס בְּלִבְנָה וְלִבְנָה
מִתְּבָרָה טוֹמֶם מִכְלָן
ה:
קְבָב וְקְבָב מִתְּבָרָה
כָּלָס מִתְּבָרָה וְלִבְנָה :

ביבנו חננאל

¹⁰ קרגמן גרש וויליאם ג'ון וויליאם ג'ון, *ההיסטוריה של מדיניות החוץ של ארצות הברית*, תרגום מילוי פולין, תל אביב, 1967.